

et urigtigt Ophold af Skibe, var noget illusorisk efter den Maade, hvorpaa Loven udtrykte sig med Hensyn hertil. Det er altsaa med en stor Paaskjønneelse, at jeg har set, at dette Endringsforslag fra det ærede Udvalg nu er fremkommet. Det forekommer mig, at alle disse Punkter, med Hensyn til hvilke jeg udtalte Betænkkelighed ved 1ste Behandling af Sagen, ere paa en tilfredsstillende Maade ordnede, og jeg kan saaledes fuldstændig slutte mig til dette Endringsforslag, i den Tillid, den Forventning, at den samme høitagtede Minister, som har forelagt Loven, ogsaa maa være den, som gennemfører den og udarbejder de forskjellige Anordninger, Instruxer osv., som høre til for at give Loven dens fulde Indhold, og paa hvis Affattelse det saameget vil bero, hvorvidt denne Sags Ordning vil kunne siges i det Hele at være billig og tidsvarende, og saaledes, at Ingens Interesser derved trædes for nær. Det er altsaa i Tillid dertil, at jeg lader mine tidligere udtalte Betænkkeligheder med Hensyn til Lovforslaget falde; men jeg har ved Siden af denne almindelige Bemærkning om at kunne tiltræde Lovforslaget ønsket at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger ved Endringsforslagets Affattelse med Hensyn til enkelte forskellige Punkter i det, hvilke Bemærkninger jeg imidlertid ikke nu, da dette Endringsforslag paa en vis Maade ligger for som et nyt Lovforslag til 1ste Behandling, har troet at burde fremsætte i Skikkelse af Underendringsforslag, ogsaa fordi jeg ikke turde tillægge dem større Betydning end en Henskylling til det ærede Udvalgs Overveelse, hvorvidt der i disse Ønsker og Bemærkninger var Noget, hvortil der kunde tages Hensyn. Jeg kjender altfor vel Stillingen, til at jeg mod Udvalgets og den høitærede Ministers Willie eller Ønske vilde forsøge paa at gjøre saadanne Indvendinger gjældende ved at stille Endringsforslag til Lovforslaget.

Med Hensyn til det første Afsnit om Ansættelsen af Skibsinspektører, vil jeg blot udtale det Ønske, at Skibsinspektørerne istedetfor at ansættes som egentlige kongelige Embedsmænd maatte blive lønede med et Honorar, fordi jeg tror, at derved vilde Antallet af særdeles kvalificerede Ansøgere til disse Poster meget forøges. Med Hensyn til den Bestemmelse, der er indført i § 4 om, at det ved en Instrux kan fastsættes, at kun hvor der er særlig Grund til Mistanke skulle Skibe under 60 Registertons være Gjenstand for Undersøgelser og Efterhyn, naar de holde sig indenfor den i § 4 beskrevne Kreds, da er jeg meget tilfreds med, at det kan bestemmes, at disse Skibe kunne være undtagne. Jeg havde hellere set, at der havde staaet ligefrem en bestemt Undtagelse i Loven med Hensyn til disse Skibe, men jeg tvivler imidlertid ikke paa, at den høitærede Minister, naar Loven kommer ud med denne Bestemmelse, vil gaa ind paa at give en saadan

Bestemmelse i Instruxen for Skibsinspektørerne. Jeg vil ligeledes henstille, om det ikke vilde være mere korrekt istedetfor den Form, der er brugt for at udtrykke, hvilken Kreds der her omtales — der staaer nemlig „Skibe under 60 Registertons, som gaa i Fart inden Vinierne Tegel—Vindesnæs og Nügenwalde—Calmar“ — at sætte „Øst for Linien Tegel—Vindesnæs og Vest for Linien Nügenwalde—Calmar“. Man vilde derved komme i Overensstemmelse med de Udtryk, som ere brugte i Loven af 10de Januar 1840 om Logbøgenes Førelse. Det gjælder med Hensyn til § 6 som med Hensyn til flere Punkter i Lovforslaget, at man alene har nævnt Skibsføreren som den, der har Ansvaret, og hvem det tilkommer at tage Beslutning med Hensyn til de forskellige Handlinger. Det forekommer mig, at det vilde have været rigtigt og i § 6 saa godt som nødvendigt, at det siges, at det ikke blot er Skibsføreren, der har Ret til at begjære Undersøgelse af Kommissionen, men at ogsaa Cieren og Rheberen og maasse tillige Ladningseieren skulde have denne Ret. I ethvert Tilfælde forekommer det mig, selv om man ikke vil give den Sidste denne Ret, at der er Anledning til at forbeholde Cieren og Rheberen Ret til at forlange Undersøgelseskommissionen, thi det er ofte Rheberen, der i det Væsentlige vil blive den Skadelidende ved denne Stopning. Jeg kunde ligeledes have ønsket, at der i § 6 var blevet fastslaaet en vis Tid, inden hvilken Besigtelsen skulde finde Sted. Det er jo tilstrækkelig oplyst, hvilken Kostbarhed den tabte Tid ofte har for et saadant Skib, og det vil være væsentlig til Bette for Statskassen eller for den, der skal betale Udgifterne eller Tabet, at Afgjørelsen kunde ske indenfor en meget kort fastsat Tid. Det staaer der, at det skal ske „uden Ophold“, men jeg tror ikke, at det er uden Exempler fra vor Lovgivning, at man fatte en bestemt Tidsfrist, inden hvilken Sagen skulde være afgjort, og i alt Fald inden hvilken Besigtelsen skulde have fundet Sted. Med Hensyn til § 7 vilde jeg ligeledes tillade mig at henstille, om det ikke vilde være nyttigt, at der istedet for en Besigtelseskommission for hvert Amt blev givet en Bestemmelse, hvorved de større Skibstæder kunde faae deres egen Besigtelseskommission. Netop for at spare Tid forekommer det mig, at det vilde være mest ønskeligt, og jeg ser ikke rettere, end, da Besigtelseskommissionen bestaar af Politivirigheden eller Dommeren og Besigtelsesmænd, og der vistnok af Amtene vil blive valgt Besigtelsesmænd i alle Skibstæderne, og den vedkommende Dommer i de større Skibstæder eo ipso kunde være Formand i den Besigtelseskommission, som skulde sammentræde i Skibstaden, vilde det spare Tid. Thi dersom f. Ex. en Retsbetjent i Lemvig vælges til Formand i Ringkjøbing Amt og skal reise ned til Ringkjøbing, gaar der altid nogen Tid tilspilde dermed. Hvad der særlig med Hensyn til Sy-